

Amer. konferenca zaključena-Božično premirje v Spaniji

Mirovna konferenca vseh ameriških držav se z uspehom zaključila. — Konferenca prijateljsko zblizala države obeh ameriških kontinentov. — Sprejete so razne resolucije za mirno poravnanje sporov. — Izpremenjeno stališče Zed. držav.

Buenos Aires, Argentina. — Po zasedanju, ki je trajalo tri tedne, se je to sredo zaključila tukajšnja vseameriška mirovna konferenca, katere se je udeležilo 21 republik obeh ameriških kontinentov potem svojih zastopnikov. Pravo delo je bilo končano že v torek in zaključna seja v sredo je obstojala le iz govorov, ki so jih imeli načelniki delegacij posameznih držav.

Konferenca ima zaznamovati velik uspeh v tem, da je prijateljsko tesneje zblizala ameriške države in jim vtisnila smisel za sodelovanje glede odnošajev med ameriškiimi državami samimi, kakor tudi glede odnošajev z državami na ostalih kontinentih sveta. Dala pa je konferenca tudi dober zgled zlasti Evropi, da se da z razumnimi razgovori veliko bolj ugodno in zadovoljivo rešiti razna vprašanja, kakor na sestrski in sovraški ter grožnji in orožjem. Na konferenci se je sklenilo več sporazumov, katerih namen je, da pospešijo prijateljsko in načelo "dobrega sosedstva" med ameriškiimi državami, katereca jim je navdahnili predsednik Roosevelt. Za to svojo pobudo, zlasti pa še zato, ker se, je ravno niemu v prvi vrsti zahvaliti, da se je ta konferenca vršila, je žel Roosevelt navedel in priznanje od raznih vodnikov tekom cele konference.

Skupno je bilo na konferenci sprejetih 37 raznih mirovni načrtov za preprečitev spopadov in pospeševanje miru. Med temi je eden, ki določa, da morajo solidarno stopiti vse ameriške republike k posvetovanju, ako bi bile pravice katere od njih kršene, in tako se ima pred tak posvetovalni zbor, v katerem so zastopane vse države, predložiti vsak spor med posameznimi državami. Načrt tudi prepoveduje vsako vojno v svrhu prilastitve ozemlja druge države.

Neka druga sprejeta resolucija določa, naj države med seboj sklepajo pogodbe za omejitve oboroževanja. Dalje je tudi odobreno, da se v slučaju vojne prepove uporaba plinov, tekočega ognja ali bakterij. Sprejet je bil tudi predlog Zed. držav, da se omilijo carinske omejitve med posameznimi državami in da se nudi vsem ameriškim narodom enaka prilika za trgovanje. Neka resolucija tudi priporoča tistim ameriškim državam, ki niso članice Lige narodov, naj sodelujejo z Ligo pri njenem delu, da se vojne preprečijo in končajo.

Razni opazovalci so bili na tej konferenci presenečeni zlasti nad tem, kako prijateljske so se kazale druge države na pram Zed. državam. Pri raznih

ZDRAVNIKI ZASKRBLJENI

Prigovarjajo papežu, naj prekliče svojo namero za govor.

Vatikan. — Zdravniki so tekom ponedeljka in torka izražali resno skrb, ali bo papež Pij vzdržal napor, ki ga bo zahteval njegov nameravani govor po radio v četrtek. Boje se, da bi ta napor slabotnemu pacijentu stanja ne poslabšal do brezupnosti, ter skušajo papeža pregovoriti, naj prekliče svojo namero. Ta pa je očitno nemajhen in tehniško oboje je na delu, da pripravi vatikansko oddajno postajo za govor, ki ga bo papež imel bržkone s svoje postelje.

KAZNILENICE ŽELE IMETI PRAVI BOŽIČ

Budapest, Ogrska. — V tukajšnji kaznilnici je že od nekdaj navada, da se dovoli kaznjencem, da se za božič lahko poročijo s svojimi izvoljenkami, ki so jih pustili zunaj jekleneke zidove. Navadno se je po par kaznjencev poslužilo te nepisane pravice. Letos pa so jekleneke oblasti precej presenečene, kajti kar 43 kaznjencev zaprosilo za to dovoljenje. Bržkone jim bodo žene lahko celi dan na božič preživele v ječi pri svojih soprogih.

SVEŽI KRUH PREPOVEDAN V NEMČIJI

Berlin, Nemčija. — Od 1. januarja naprej bodo smeli tukajšnji peki prodajati le tak kruh, ki je najmanj en dan star. Oblasti pravijo, da se starega kruha ne poje toliko kot svežega in tako bodo ljudje prihranili nekoliko tega živila, kajti Nemčiji gre glede živila precej trda.

KITAJSKI UPOR SE ŠIRI

Nanking, Kitajska. — Poročila govore, da se je upornikom v provinci Senci pridružila tudi provinca Kansu. Med vlado in uporniki se še vedno vodijo pogajanja za izpostitev vstega diktatorja Kaišeka. V posredovanje je stopila Kaišekova žena sama in se je v ponedeljek z aeroplanom odpravila v glavni stan upornikov.

prejšnjih vseameriških zborovanj so stale Zed. države vedno osamljene zaradi njih imperialistične politike; ta čas je bilo v tem oziru ravno narobe: Zed. države so bile središče cele konference. Za to izpremembo se je zahvaliti Rooseveltovi mirovni politiki in govorniki so izražali upanje, da bodo tudi druge vlade v Zed. državah, ki bodo nasledovale Rooseveltu, ohranile njegovo načelo "dobrega sosedstva."

ODLOŽITEV ODLOKA

Pretrse o Wagnerjevem zakonu vrhovno sodišče odložilo.

Washington, D. C. — V vrhovnem sodišču Zed. držav čaka že dolge mesece na svojo usodo Wagnerjev delavski zakon. Industrija in delavstvo za napetostjo pričakujejo, ali bo sodišče tudi ta zakon razveljavilo kot protustaven, kakor je že prej številu drugih New deal zakonov, ali bo zdaj pod vplivom volitev izpremenilo svoje stališče. Ta napetost pa bo ostala še več tednov, kajti v torek se je izvedelo, da nameravajo pretrse o tem zakonu odložiti sodniki do 8. februarja, in sicer zato, da bo lahko izrazil svoje mnenje tudi sodnik H. F. Stone, ki je zdaj bolan.

ŠPANSKI PREDSEDNIK ŠTUDIRA

Barcelona, Španija. — Kakor nekateri viri poročajo, se španski predsednik Manuel Azana ne da posebno motiti od vojne, ki razsaja v njegovi državi. Večino svojih dni mirno preživlja v nekem samostanu v tukajšnji bližini in študira tamkaj grške in latinske klasične ter gre od časa do časa na sprehod s svojo ženo v bližnje hribe. On živi tukaj, dočim je sedež socijalistične vlade, z min. predsednikom Caballero na čelu, v mestu Valencia.

BIVŠI NASPROTNIK PRI PREDSEDNIKU

Washington, D. C. — O ostrem nasprotju, ki je vlado pred dvema mesecema med obema predsedniškima kandidatom, Rooseveltom in Landonom, zdaj ni več sledu. Pretekli ponedeljek je prispel Landon semkaj na obisk k predsedniku in imel z njim eno uro dolg razgovor, ki je bil povsem prijateljski. Vendar pa se pri razgovoru nista podajala v politiko.

SODNA INJUNKCIJA PROTI MESTU

Chicago, Ill. — Mestni odbor je pred tremi tedni sklenil, da se morajo zapleniti stroji, ki so postavljeni v raznih lokalih za prodajanje cigare, češ, da se na ta način daje prilika otrokom, da si lahko kupujejo cigarete. Družba, ki lastuje te avtomate, pa je vložila pritožbo in federalno sodišče je v ponedeljek izdalo prepoved, da mesto ne sme izvesti svojega sklepa, ter je odredilo 30. decembra za dan zasliševanja.

SAMOMORILKA OGROŽA ŽIVLJENJE DRUGIH

Chicago, Ill. — Neka mlada ženska, stara okrog 23 let, je v ponedeljek izvršila samomor s skokom iz 9. nadstropja Marshall Field trgovine. Med padcem je vzkliknila, kar je opozorilo trupe ljudi na State St., da so se pravčasno z grozo umaknili. Ženska je na poti v bolnico umrla.

SOLNCE POZDRAVILO ZIMO

Chicago, Ill. — Pretekli ponedeljek je uradno priromala zima v deželo, toda občutili tega nismo posebno. Bilo je jasno vreme in sonce je sijalo ves dan, celih devet ur. Povrh tega tudi ni snega in temperatura je bila razmeroma mila, povprečno 32 stopinj.

KRIŽEM SVETA

Metz, Francija. — Tukajšnje vojaško sodišče je v ponedeljek obsodilo 18 let staro Nemko Helen Wiesel na šest let zapora; obdolžena je špijonaže v prid neke tuje zemske države. Obsojenka je bila aretirana oktobra meseca v družbi z nekim francoskim žastnikom.

London, Anglija. — Angleška in francoska vlada sta sklenili, da boste opustili polarništvo v abesinskem mestu Addis Ababi in boste v naprej vzdrževali tamkaj samo konzulat. Tukajšnje abesinsko noslaništvo protestira, češ, da bo Italiji s tem priznana Abesinija kot njena last.

Tokio, Japonska. — V mestu Osarusawa je bilo ubitih in ranjenih nad 30 oseb, ko je zasul del mesta zemeljski plaz. Do nesreče je prišlo, ko sta počila dva nasipa, ki sta zemljo zadrževala.

ČRNSKI PRIDIGAR POSTAL BEL

Whitesburg, Ky. — Tukajšnji pridigar, A. H. Madison, star nekaj nad 40 let, je vzbudil splošno pozornost s tem, ker se je iz črnca prelevil v belega človeka. Njegove

DVA DNI NE BO NAPADOV

Nacionalisti se bodo tekom dveh božičnih dni vzdržali vsakih večjih bojnih operacij.

Lisbona, Portugalska. — Iz glavnega stana nacionalistične armade generala Franco v Spaniji se je v ponedeljek poročalo, da ta armada ne bo podvzela nikakih večjih napadov ali drugih operacij proti vladnim četam tekom dveh božičnih dni, 24. in 25. decembra. Povdarilo pa je poveljstvo, da bodo njegove čete kljub temu celi čas v pripravljenosti, ako bi vlada med tem časom kaj poskušala.

Omenjeno poročilo je bilo izdano med tem, ko so na vseh frontah divjali ljuti boji, ne da bi se situacija zaradi njih kaj izpremenila. Ob Madridu imajo nacionalisti očitno nov načrt za zavzetje mesta; dočim so njih dosednji napadi veljali v prvi vrsti severozapadnemu delu mesta, so pa začeli zdaj bolj živahno nastopati ob severovzhodu. Njih namen je očitno, da se polaste ceste, ki veže Madrid z Valencio; njih tozadevni poizkusi pa doslej niso uspeli, kajti vlada ima omenjeni teren dobro zavarovan.

V torek so nacionalisti tudi obnovili svoje zračne napade na Madrid, s katerimi so mirovali že več dni.

ve tozadevne trditve potrjuje na tisoče zanesljivih prič. Kakor pravi pridigar, je vneto molil, da bi se mu barva izpremenila, in sicer zato, da bi lahko pridigal med belimi in črnimi, in tako trdi, da mu je bila molitev uslišana.

Iz Jugoslavije

Velik požar v Kalinovi usnjarni v Mokronogu na Dolenjskem, ki je povzročil nad pol milijona dinarjev škode. — Tatovi, ki so kradli čebele v Domžalah in okolici, prijeti. — Smrtna kosa. — Nezgode in nesreče.

Požarna katastrofa na Dolenjskem

Mokronog, 5. dec. — Davi okrog pol 7. je prišlo v Mokronogu do požarne nesreče, ki je povzročila za naše razmere izredno visoko škodo. Goreti je začelo v Kalinovi tvornici in sicer v predelu, kjer so delavnice in sušilnice usnja. Ogenj se je naglo širil in ves objekt je v kratkem času postal njegov plen. Ves Mokronog je bil mahoma na nogah, tovarniški delavci in gasilci so hiteli gasiti. Medtem ko je objekt pogorel do tal, se je po velikem prizadevanju vsaj posrečilo obvarovati sosedna tovarniška poslopja. Na pomoč so prihiteli tudi gasilci iz Mirne, Trebnjega, Št. Rupte, od Sv. Roka in iz Sevnice. Tudi novomeški gasilci so že krenili na pot, vendar so se lahko vrnili, ko so bili obveščeni, da je ostalim reševalcem že uspelo ogenj omejiti.

O velikih naporih in požrtvovalnosti gasilcev je zlasti pričalo junaštvo štirih, ki so se v dimu malone zadušili. To so bili Fran Pleteršek, Fran Kandel, Karel Naglišek in Fran Baš. Mokronog je že pred 24 leti doživel izredno hudo požarno nesrečo, ko je bila polovica hiš v ognju. Tudi takrat bi bila nesreča usodna, ko ne bi bilo vode. Lastnik tovarne trpi nad pol milijona Din škode, ker mu je zgorela tudi znatna zaloga kože in usnja.

Čebele so kradli

Domžale, 23. nov. — Zadržane čase so v Domžalah in okolici ukradli tatovi več panjev čebel. Tako so bile ukradene čebele v noči na 15. novembra posestniku Valentinu Pavlu v Domžalah v vrednosti 1000 din. Storilci so odnesli čebele iz čebelnjaka, ki je na njegovem dvorišču. Takrat storilci niso mogli takoj dobiti, sedaj so pa po stopinjah čevljev izsledili brate Rihtarja Andreja, dimnikarskega pomoč iz Ljubljane, Rihtarja Viktorja, v Domžalah, tudi dimnikarskega pomočnika; tretji pa je Rihtar Feliks, sedlarski pomočnik. Navedeni so ukradli tudi v noči na 17. oktobra t. l. panj čebel Josipu Vrhuncu, postajenačelniku na železniški postaji Jarše-Mengeš. Ta panj čebel je vreden 500 din. Te dni je orožništvo iz Domžal izvršilo na domu Rihtarja hišno preiskavo in pri tem našlo ravno take čevlje, katerih stopinje so se našle pri čebelnjaku Pavlija. Potem so orožniki tudi pregledali Rihtarjev čebeljak. Tam so našli panje in čebele, ki sta jih lastnika Pavli in Vrhunc spoznala za svojo last. Panji so bili deloma že prepleškani in satorje v njih je preloženo ta-

ko, da bodo čebele najbrž poginile.

Najlepša šola v Jugoslaviji

Maribor, 2. dec. — Včeraj se je izvršila slovesna blagoslovitev nove šole ki je sezidana na desnem Dravskem bregu sredi Magdalenskega predmestja. Je to mogočno poslopje, pravzaprav dve šoli, deška in deklška. Obe poslopji pa veže skupno slavnostno dvorišče. Šola se prištevata med eno največjih, najmodernejših in najlepših šol v državi.

Smrtna kosa

V Zagrebu je umrla Josipina Kosina, rojena Wolf, ki je bila edina hči pokojnega slovenskega slikarja Wolfa, stara 77 let. — V Ljubljani je umrla Marija Globelnik, soproga dolgoletnega skladiščnika pri trdnji Polak, stara 70 let. — Na Logu pri Radečah pri Zidanem mostu je umrl Janez Trbove, postelnik, rojen na Loku, star 81 let.

"Jurčki" po zimi

V zidanem svinjaku posestnika in trgovca Rudolfa Skupka v Zagradcu na Dolenjskem, v katerem so leseni predeli je iz špranje v nekem tramu začel konec novembra poganjati pravi užiten jurček (goba), ki je v par dneh zrastle v pravega korenjaka. Poleg njega pa poganja še večje število malih "jurčkov," cela gobja družina.

Srebrni jubilej

Dne 30. novembra je praznoval v Ljubljani srebrni jubilej poroke belokranjski rojak Metličan, sodni oficijal v pokoj, Rudolf Habjan in njegova soproga Zdravka.

Dolenjci se vselej moderne luči

Zadnji dnevi meseca novembra so bili za nekatere dolenjske kraje zares veseli dnevi, kajti v teh dneh je v Mokronogu, pri Sv. Gregoriju nad Sodražico in v Mali Loki prvič posvetila elektrika. Zelo slovesno so pozdravili otvoritev električne razsvetljave v Mokronogu. Ves Mokronog je bil v zastavah. V proslavo tega dne je ob vznosju Zlatostrno gore žarel napis "Banovina Dolenjski," v 360 žarnicah, ki je metal svojo svetlobo po vsej Mirenjski dolini.

Ob denar

Gostilničar in mesar Filip Meršnik od Sv. Lovrenca na Pohorju je prijavil oblastvom, da je izgubil iz njegove blagajne 31.000 Din, ki so bili v neki kuverti. Ugotovilo se je, da ni nikakega sledu o kakem nasilnem odpretu blagajne, zato so orožniki aretirali domačo dekle, katera pa taji vsako krivdo.

POZDRAVLJA VES KRŠČANSKI SVET

Papež Pij XI., ki je ta četrtek naslovil svoj božični pozdrav po radio na ves krščanski svet. Gornja slika je bila vzeta, ko je sv. Oče nedavno obhajal svoj 79. rojstni dan.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljnikov in dnevo po praznikih

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telephone: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina	Subscription
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtka dopoldne. — Na donise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

P. Hugo:

Molče kričali so...

Na videz je to protislovno. Prav kot Prešernov: Molče trobental bo. Ali Zupančičev: Grobovi tulijo. A le na videz. V resnici pa mrtvec z mrtvaškega odra nemo glasneje trobi kot katerikoli drugi trobentač! Memento mori! Odprt grob pretresljivo tuli kot smrtno zadet lev: Človek glej dognanje svoje! Enako je boljševiški ustavodajni svet, ko je molče sprejel versko svobodo v novo sovjetsko ustavo mogočnejše kot z vsemi protesti kričal: K vragu z versko svobodo!

Saj ste brali o tistem boljševiškem "gašperleatru" kako so svojim kimovcem predložili v odobrenje novo ustavo sovjete, "najbolj demokratično ustavo na svetu", se razume. Točka za točko je bila brana. Točka za točko je bila z burnim aplavzom sprejeta. Le ko je prišla na vrsto postavka o verski svobodi, je vse onemelo in ohromelo. Niti lahkega tleska z rokama, niti pridrušene besedice odobravanja. Mrtvaški molk vsenaokrog. A ta molk je kričal, kričal, da so ga lahko čuli gluhi celega sveta. Kričal je: Boljševiška verska svoboda je humbug svetovnega rekorda!

Svoboda! Kako sladka beseda. Še slajša njena vsebina. Sladkost vseh zemskih sladkosti za takega, ki je dolga leta ječal v okovih suženjstva. In kdo je užil več suženjskega gorja, kot ruska duša v boljševiških "nebesih". Pa vrata te ječe brez okenj, brez sončnega žarka se naenkrat odpro. Kot svetonočna himna zadoni vanjo: Verska svoboda vam je zasijala! Ne glejte, debelo! Ne vprašajte, če je res, ali samo sanjate. Tu v ustavi vam je črno na belem zajamčeno!

A glejte nepojmljivo čudo! Ob tako radostni vesti globoko verna ruska duša molči, kot je molčala židovska duša, ko je sprejela versko svobodo v ustavo. O, razumeli smo ta molk obeh. Verna ruska duša je molčala, ker je vedela, da od boljševikov pričakovati resnične verske svobode je isto kot od vraga upati zveličanja. Židovska duša pa je molčala, ker je vedela, da je zakonjena verska svoboda le pesek v oči ostalemu s slepoto udarjenemu svetu. Ko bi bila verska svoboda količkaj iskreno mišljena bi bili vsi obrezani Abrahamoviči in vsi njih neobrezani ruski janičarji proti njej glasno protestirali. Tako so pač lahko molčali, a s tem še glasneje kričali, da je to verska svoboda v okovih.

Dejanja prepričevalneje govore kot besede. Ko bi boljševiki resno mislili na kako versko svobodo, bi bili svoje divjanje proti veri vsaj takrat omilili, ko je bila verska svoboda že sklenjena stvar. V resnici pa tega niti takrat niso storili. Da, niti zdaj ne, vo je verska svoboda že zakonjena. Slej kot prej je njih cilj veri in Bogu doma in po svetu čim prej izkopati grob. Par dejstev naj to potrdi.

Ko je verna ruska javnost zvedela, da bo nova ustava vsebovala tudi versko svobodo, se je začela nekoliko svobodneje gibati. Češ, če se kaj takega pripravlja, se nam ne bo tako strogo na prste gledalo kot prej. Kako so se zmotili! V Moskvi je bilo preko 80, v Kijevu 95, v Leningradu pa 110 pravoslavni duhovnikov aretiranih. Poleg njih pa po celi Rusiji še 45 judovskih rabinov. Nje so vrgli v ječo, njihove cerkve pa konfiscirali in jih spremenili v klube za boljševiško mladino. Živela verska "svoboda"!

Kako veselje je zavladalo med vaškimi podobrajci v Tadžikistanu, ko so po dolgih letih od vlade same dobili večje naročilo. Pod carizmom je bilo njih življenje v tem, da so izdelovali svete podobe, sohe in sohice. Z boljševizmom je vse to prenehalo. Še za domačo potrebo niso smeli ničesar narediti, če niso hoteli riskirati doma in osebne svobode. Zdaj pa vlada sama naroči sohe: Kristusa, sv. Miklavža, Mojzesa, Mohameda, Lutra, papeža. Stari, verni, dobri časi so zopet tukaj, je šlo od ust do ust. Vse je oživelo. Naivne dobričine niti slutile niso, čemu bodo vladi te sohe. Naročila jih je, da bodo za tarčo mladim komunističnim strelcem in rekrutom. Tako je boljševiška verska svoboda.

Države, ki nimajo tako "demokratičnih" ustav kot jo ima sovjetijska od včeraj, tako bogoskrunstva prepovedujejo oz. kaznujejo. "Najbolj demokratična" Rusija pa jih sama na debelo doprinaša. Da, taka je njena verska

svoboda.

Dalje: Ko je bila verska svoboda že sklenjena stvar, je Stalin brenil dotedanjega šefa tajne policije Jagodo, ker je imel premalo železno roko. V eliti komunizma, ki jo predstavlja kak poltretji milijon stoprocentnih komunistov, je bilo odkritih 300.000 reakcionarcev, deloma političnih, deloma verskih. Radi njih je Jagoda moral iti. Na njegovo mesto je prišel Nikola Jašev, ki je znan kot mož železne roke. Na vesti ima poleg mnogih drugih Enver Pašo, generalissima turkestanke mohamedanske armade, katerega je, baje radi nezanesljivosti, lastnoročno umoril in z njim ves njegov štab. Od tega moža pričakuje Stalin in ostali svet ostrejšega kurza proti veri. V imenu ustavne verske svobode kajpada.

Prav zdaj je v teku zbiranje prispevkov za največjo in najmočnejšo radio postajo. Zamislil jo je izvršilni svet "Brezbožnikov", da potom nje ves svet mobilizira proti vsaki veri. Njeni tozadavni programi se bodo oddajali po vsem svetu in v vseh jezikih. Predavatelji se že pripravljajo za ta svoj Antikristov apostolat. Saj je na Ruskem cela vrsta radio-vseučilišč, ki jih obiskuje na tisoče slušateljev raznih narodnosti. V mejah Rusije se ta Antikristov radio-apostolat že dolgo vrši. Ustavna verska svoboda ga prav nič ne moti.

Za 7. febr. prihodnjega leta je sklican v Moskvo svetovni kongres brezbožnikov in svobodomislecev. Pričakujejo okrog poltrideset tisoč zastopnikov iz kakih 50 držav. Glavna točka razprav bo, kako svetovno protiversko propagando podrediti enemu samemu osrednjemu uradu v Moskvi ter ji začrtati enoten delovni program. Tedaj svetovna "sinagoga satana", katere nevidni poglavar bo on sam, vidni pa glava ruskih brezbožnikov.

Če taki protiverski zagrizenci obljubljajo versko svobodo, je pač isto kot bi jo vrag obljubil. Zato ostane: Boljševiški ustavni odbor, ki je molče sprejel versko svobodo v novo ustavo je molče kričal, da je s tem uzakonil veliko laž, vredno očeta laži. Kdor tega krika ne sliši, mu pač ni pomagati. O takih velja kar poje psalmist o narejenih bogovih: Ušesa imajo, a ne slišijo!

KAJ NOVEGA V SHEBOY-GANU

Štrideseturna pobožnost, katero smo imeli 6., 7. in 8. decembra in kateri je vodil Rev. Vincenc Šolar, je bila povojno lepo obiskovana. Če tudi je tiste dni vladala tukaj prava sibirski zima, so verni vendar prišli k pobožnosti v nedeljo. Toda v ponedeljek, ko je bilo le piko šteto vernikov pri sv. maši, tako da sta g. župnik in g. misijonar že začela ugibati, kakšen vzrok je to, da je prišlo tako malo ljudstva v cerkev. — Pozneje je stopil g. župnik Rev. Potočnik po opravkih v mesto. Ker nima avtomobila, je je mahnil kar peš. Ko je tako stopal naprej, mu je naenkrat spodrsnilo kar z obema nogama na ledenih tleh in je padel s tako močjo, da je viden vse zvezde, četudi je to bilo podnevi. Ko se pobere se je ozrl okrog po tleh, da vidi, če je še katera njegovih kosti ostala na tleh, toda k sreči ni bilo nobene. Tedaj je pa takoj uganil, zakaj ni bilo vernikov zjutraj k sv. maši. Pet je bila nemreč tako ledena, da ni bilo varno podati se izpod strehe. Pri večerni pobožnosti je pa bilo zopet povojno število

ljudstva v cerkvi, ker se je vreme med dnevom nekoliko izboljšalo in postalo gorkeje, da se je led nekoliko stopil. Ravno tako tudi zadnji dan pobožnosti pri sv. maši, obhajilni mizi, kakor tudi zvečer pri sklepni pobožnosti je pa bilo zopet povojno število ljudstva v cerkvi, ker se je vreme med dnevom nekoliko izboljšalo in postalo gorkeje, da se je led nekoliko stopil. Ravno tako tudi zadnji dan pobožnosti pri sv. maši, obhajilni mizi, kakor tudi zvečer pri sklepni pobožnosti. Tudi kolekta je bila povojna, da se je z njo plačalo g. misijonarja in je še nekaj ostalo za cerkev. — Da bi le ta štrideseturna pobožnost obrodila obilo sadu.

Dne 26. decembra, na Štefanov večer priredijo šolski otroci božično predstavo z bogatim programom. Šolske predstave so navadno vedno dobro obiskane. Tako se tudi sedaj pričakuje obilne udeležbe. Pri tem se opominja vse, da vsaka oseba podpiše svoje ime na vstopnico, ki jo odda pri vstopu v dvorano.

V nedeljo 27. decembra popoldne pa priredi društvo Krščanskih žena in mater takšno imenovani "Card party" v

cerkveni dvorani. — Vstopnica za šolsko predstavo je 35c, za kard party pa 25c. Vabljeni ste, da se obeh prireditvah v velikem številu udeležite, kajti čim več vas bo, večji bo uspeh.

Tukajšnje sodišče je bilo nad tri mesece zaposleno. Med porotniki je tudi nekaj žensk in med njimi je bila tudi dobro znana rojakinja Mrs. Marie Prislund. To je prvi slučaj, da je bila Slovenka imenovana porotnikom v našem mestu. Največ zanimanja je bilo pri zadnjem kriminalnem slučaju, ko je sedel na zatožni klopi morilec, ki je pred mesecem umoril neko žensko. Pričakovali smo da bodo ženske porotnice glasovale za kaznen prve stopinje, ker je bila umorjena ženska, saj je znano, da ženske bolj simpatizirajo z ženskim spolom. Toda, ko so porotniki prišli do glasovanja, so vsi glasovali za kaznen druge stopinje, ker umorjena ni bila na obojem glasu. Tako je bil morilec obsojen na 14 do 17 let težkega dela.

II koncu želim vsem čitateljem tega lista vesele, zdrave in zadovoljne božične praznike.

John Udovich

ŽALOST IN VESELJE PRI SV. LOVRENCU V CLEVELANDU

Cleveland, O.

Žalost je napolnila Miklavčeve hišo in vso faro, ko so zvonovi naznanili, da Miklavčeve mame ni več med živimi. — Dne 3. decembra je v bolnišnici mirno v Gospodu zaspala Marija Miklavčič, stanujoča na 3568 E. 80 street. — Blaga pokojna je bila rojena dne 4. decembra leta 1875 v vasi Sevo, fara Primskovo pri Litiji. V Ameriki je bivala 38 let. Bila je vsekoli vzorna žena. Veliko je storila za cerkev, za društva in za vse, kateri so jo prosili kakšne pomoči. Bila je večkrat predsednica dr. Sv. R. Telesa, predsednica dr. Sv. Ane št. 150, KSKJ, predsednica gospodarskega kluba SND. Dekla smrt pa nič ne upraša, kdo in kaj si in kakšne časti uživa na zemlji. Zamahne s koso in duša odraja z njo. — Dne 8. decembra je pa umrla mladenka Ana Lekan, stara 28 let. Bila je delj časa bolana, pa ne nevarno. Nenadno ji je pa postalo slabo in umrla je. Za njo žalujeta oče in mati ter brat, ki stanuje v Milwaukee, Wis., in dve sestri. — Smrt s temi žrtvami pa še ni bila naštena. Zahotela si je še in še. Tako je dne 13. decembra po kratki dva dnevni bolezni umrl mladenič John Perko v starosti 24 let. Za njim tudi žalujejo dva brata in dve sestri. Resnične so besede: Smrt ne izbira, vse pobere in od kraja pokosi. — Naj sveti prerano umrli večno luč, naj mirno počivajo v hladnem grobu. Saj zopet vidimo se nad zvezdami. — Preostali žalujočim pa moje iskreno sožalje.

Dne 27. decembra bo pa za

nas vse Slovence, seveda, tam kjer je zdravje, prav veseli dan. Ta dan bodo namreč naš prijavljeni župnik in kanonik Rt. Rev. John J. J. Oman slovesno zapeli s srebrnim glasom: Slava Bogu... — Na ta dan bo namreč poteklo 25 let, odkar so prvokrat povzdignili Telo našega g. Jezusa Kristusa, nad glavo. — Veliko človek izkusi v četrto stoletje na zemlji. Toda, ako prenašamo svoje trpljenje vdano, pa tudi 25 let hitro mine. Tako pravijo tudi č. g. kanonik Rt. Rev. J. J. Oman. Ze 21 let so župnik pri naši fari sv. Lovrenca. Gotovo pa Vas nismo vsa leta ubagali; pa, saj Vi poznate človeške slabosti in mi, Vaši farani, pa poznamo Vaše dobro srce in vemo, da ste nam vse nepravilne odpustili. Nam pa, č. g. kanonik Oman, gotovo vsi čitatelji Amerikanskega Slovenca najlepše čestitamo k Vašemu srebrnemu jubileju. Bog, kateri je Vas ohranil 25 let v svoji službi, naj Vas še nadalje varuje, vseh nadlog. Naj bodo Vaša pota po svetu s srebrnimi cvetkami poslana, do Vaše zlate sv. maše. Kadar pa božja previdnost hoče vzeti Vašo dušo v nebesa, naj Vas 12 legijonov angelov spremlja na poti v večnost. — Vsem čitateljem Amerikanskega Slovenca, kateri zaradi oddaljenosti ne morete biti navzoči pri srebrni maši našega dobrega gospoda, pa priporočam, da se pri sv. maši v nedeljo spomnite nanj z malo molitvico. Saj je tudi on, kot smo vsi, potreben molitve in prošnje pri Bogu.

Vsem pa želim najlepše, zdrave in vesele božične praznike. Mir Gospodov naj navda vse slovenske družine, saj, ako imamo mir v družinah, imamo mir v fari. In s tem imamo mnogo. — Leto 1937, katero se nam tudi približuje, pa naj bo blagoslova polno in polno dobrot. — Pozdrav vsem.

J. Resnik

OD DR. KRŠČANSKIH ŽENA IN MATER

La Salle, Ill.

Drage sestre. Uljudno ste vabljeni, da se gotovo vse udeležite skupnega sv. obhajila v nedeljo 27. decembra pri osmi sv. maši. Pred sv. mašo bo slovesen sprejem novih članic v društvo Krščanskih žena in mater. — Želim, da bi se vse katoliške žene in matere pridružile v to lepo društvo, da ga pomnožimo in tako vse skupaj delujemo v korist in napredek naše župnije.

Ob enem opozarjam vse članice in jih prosim, da se isti dan, to je 27. dec. popoldne udeležijo društvene letne seje, ki se bo začela ob 2. uri v šolski dvorani. Na tej seji bo več zelo važnih točk in ob enem tudi volitev odbora za prihodnje leto. Upam in želim, da boste to naznanilo upoštevale.

Vsem članicam in njih družinam želim prav vesele božične praznike in blagoslovlje.

Dne 27. decembra bo pa za

no novo leto.

Mary Furar, preds.

VESTI NAŠIH PREMOCARJEV

Bulger, Pa.

Kar se tiče delavskih razmer v tej okolici, so še precej povoljne, le da je zaslužek bolj pičel. Seveda je tudi zaslužek odvisen od prostora in pa od delavca. Dela se večinoma v premogorjih, v katerih je več prostorov mokrih in pa s kamnom obloženih, kar je delavcu v nemečkah zastojnega dela, predno pride do črnega premoga, od katerega šele dobi plačilo. Kljub temu, se pa delo le težko dobi. Nesreč pod zemljo se pa seveda ne manjka. Tako je zadela nesreča dva rojaka: Na dan 1. decembra je v bližnji naselbini Burgettstown ubilo rojaka Johna Suder. Delal je na Sangelot Mine, kjer je padlo nanj toliko materiala, da ga je ubilo. Pet mož je bilo treba, da so ga odkopali izpod ruševin. Bila je pa vsaka pomoč zaman, da bi ga mogli spet oživeti. Doma je bil s Trente na Primorskem. Tukaj zapušča žalujočo soprogo, tri hčere in enega sina. Star je bil 55 let. Bil je skrben oče svoje družine, kar se lahko spozna iz tega, da je njegov sin John zaposlen v državni službi v Harrisburgu, Penna. Družini Suder moje iskreno sožalje. — Druga nesreča je zadela rojaka Antona Potočnika na Montur Mine št. 9. last Pittsburgh Coal kompanije. Njemu je zlomilo hrbet in je bil odpeljan v bolnišnico, kjer mu pa niso mogli več pomagati in je tam izdihnil dne 4. decembra. Doma je bil iz Poljanske doline nad Škofjo Loko; star je bil 54 let. Tukaj okoli je bil znan pod imenom "Mizuri." Če tukaj ali v stari domovini zapušča kaj sorodnikov ali ne, mi ni znano. Spadal ni k nobenemu društvu. — Oba tu omenjena rojaka sta mi bila dobro poznana in John Suder še bolj, ker je bil moj društveni sobrat pri društvu sv. Antona št. 185, KSKJ in se je redno udeleževal mesečnih sej, zato ga bomo pri društvu zelo pogrešali. Blag mu spomin in mir božji v tuji zemlji.

Adventni čas je, zato tudi ni kaj poročati od kakih vesellic. Zapisal pa bom, do sedaj ko to pišem, imamo sv. misijon in sicer od 15. do 20. decembra in to v poljskem jeziku. — Vreme imamo še brez snega. Enkrat se je nekoliko pokazal pa je kmalu zopet izginil. No, saj ga prav nič ne pogrešamo.

Ideja za novi list-mesečnik, je jako hvalevredna. Želeti je le, da bi se skoro vresničila. Vse pa zavisi od narodno zavrednih Slovencev v splošnem, še bolj pa seveda od katoliško zavrednih. Kakor je razvidno iz priporočil, bo v tem mesečniku nekaka zgodovina našega slovenskega naroda v Ameriki, ki bo v poduk našim otrokom, da bodo ti vedeli, kaj vse je

(Dalje na 3. str.)

"TARZANOVA DVOJNIKA"

(21)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Ko so se Tarzan in njegovi zvesti vojaški Waziri domenili kako bodo iskali za žulima mladeničema, so se razšli vsak v svojo smer. Tarzan se je zavil v veje dreves in izginil. Prvič v življenju je bilo, da je bil tako zaslepljen zaradi dečkov, ko je pomislil, v koliki strašni nevarnosti sta ...

Istočasno, ko je Tarzan toliko skrbel za usodo Dicka in Docca, sta ta dva brezskrbno počivala na visokem drevesu, dahi ne posebnim udobno, vendar dovolj, da sta se odpočila. Ko se je jelo svitati, sta se prebudila, toda nič kaj preveč veselo razpoložena, ko sta spoznala svoj nevaren položaj.

Tedaj je izpregovoril Doc še nekoliko zadovoljno: "To pa še ni bilo preslabo." — "Hm," odvrne Dick, "Zel bi vendarle, da bi se prebudili doma na svoji postelji." — "O, ta stara džungla še ni ravno preslabo," izusti Doc tihavdano: "Niti lev, niti druga zverjad nam ni škodovala. Kar dobro se počutim."

Doc pri teh besedah seveda ni pomislil, kolike nevarnosti jima z nastajajočim dnevom zopet prete. — Ne daleč od tega prostora, kjer sta se prebudila Dick in Doc, je korakal skozi džunglo divji črnc in iskal plena. Ta divjak pa ni bil navaden črnc, ampak je nosil na sebi strašno znamenje — ljudozrstva.

DEČEK PRI KRISTUSOVEM BOŽIČNEM DREVESCU

F. M. Dostojevskij. — I. M.

Se zelo mlad deček, šestih let ali pa morda še mlajši, se je zjutraj zbudil v vlažni in hladni kleti. Bil je oblečen v nekako spalno suknjico in je od mraza trepetal. Dihanje mu je izletavalo iz ust v beli pari in sedeč v kotu na kovčku, je od dolgočasnja nalašč spuščal to paro iz ust in se s tem zabaval. Začutil je, da je zelo lačen. Že nekolikokrat je pristopil k pograda, kjer je ležala njegova bolna mati na slamnjeni kot blince tanki. Pripeljala se je bila s svojim dečkom v neznanu mestu in nenadoma obolela. Deček se je bil nekje v veži napil, a niti skorjice kruha ni mogel najti nikjer in že več kot desetkrat je šel buditi svojo mater. Končno mu je postalo tesno v temnoti: že davno se je začelo večeriti in ognja niso danes še zakurili. Otupal je mamino lice in se začudil, da se prav nič ne zga-ne in da je postala tako hladna kot stena. "Tu je zelo hladno," je pomislil, nekoliko postal ohukal prste, da bi jih ogrel, hitro pokopal na pograda čepico ter tiho in tipaje odšel iz kleti.

Moj Bog, kakšno mesto! Nikdar ni še videl kaj takšnega. Tam od koder je prišel, je ponoči črn mrak: le ena svetiljka sveti za vso ulico. Hiše so majhne in preproste. Komaj se zmrzali, že ni nikogar na ulici, vsi ljudje se zapirajo v svoje domove, le psi lajajo v noč. No, tam je bilo vsaj toplo in dobival je jesti, a tu — moj Bog, da bi imel kaj za lačni želodec. Kakšen ropot in topot je tu, kakšna svetloba in koliko ljudi in konj in voz, in mraz, mraz. Mrzla para se vali od ugnanih konj, iz njih vroče dihaajočih nozdrvi; skozi rahli sneg udarjajo njihove podkve od kameniti tlak in vsi ljudje se tako prerivajo. — "Moj Bog, kako sem lačen! Da bi imel vsaj majhen kosček česar si bo-di, in kako me zebe v prste, da boli."

Glej, zopet ulica! Pa to, kaj je? Oj, kako veliko okno in za oknom velika soba in v sobi drevesce do stropa. To je božično drevesce in na njem mnogo luči, mnogo zlatih papirčkov in jabolk, a okoli lutke in majhni konjički. Po sobi tekajo otroci, praznično oblečeni in čisti, se smejejo in igrajo in jedo in nekaj pijejo. Glej, ona deklica je začela z dečkom plesati. Naš deček se čudi, celo nasmehlja se, a boljšo ga od mraza prsti; zajo-kal je in zbežal dalje. Zopet zagleda skozi drugo okno sobo, zopet je v njej drevesce in na niz-zah sladčice; mandeljnov, rdeče, rumene. Deček je stopal hitreje in hitreje, ali kam, sam ni vedel. Zopet mu je šlo na jok in bežal je, bežal in hukal v roke.

Postalo mu je zopet tesno, ker se je začutil tako osamljen. Zopet — moj Bog! Kaj je pa to? Ljudje stojijo v gruči in se ču-

dijo. V oknu so tri majhne lut-ke, oblečene v rdeče in zelene obleke in popolnoma kakor žive. Nekakšen starček sedi, kot da bi igral na gosli, dva druga stojita pri njem in tudi igrata na majh-ne gosli, kimata z glavicama in gledata drug drugega, ustnice se jima premikajo in govorita, sa-mo da se izza stekla ne sliši. De-ček je mislil spočetka, da so vsi živi, a ko se je zavedel in je vi-del, da so to lutke, se je zasmel-jal. Še nikdar ni videl takih lutk in ni niti vedel, da so sploh takš-ne na svetu. Od bolečin in la-kote mu gre na jok, ali tako smešne, smešne so te lutke. Kar je začutil, da ga je nekdo pogra-bil za suknjico. Večji, hudoben deček je stal pri njem, ga udaril po glavi, mu strgal z glave čepi-co in mu podstavil nogo. Naš de-ček se je zavalil na tla. Vsi lju-dje v bližini so zakričali. Deček je od strahu otrpnil, poskočil in zbežal ter pribežal, sam ni vedel kako, skozi vrata na tuje dvoriš-če in sedel za sklad drv. "Tu me ne najdete, tu je temno."

Sedel je in se stisnil in od strahu ni mogel priti do sape, ali nenadoma, popolnoma nepriča-kovano mu je postalo prijetno. Roke in noge so ga nehale boleti in postalo mu je toplo kakor na peči. "Tu nekoliko posedim, pa pojdem zopet gledat lutke," je pomislil deček in se nasmehnil, ko se je spomnil nanje. "Pojdi z menoj k drevescu, deček!" mu je pošepetal tih glas. Misli je, da je to njegova mama, ali ne, to ni bila ona. Videti ni mogel, kdo ga kliče, no, nekdo se je nagnil k njemu ter ga v temi objel in deček mu je ponudil roko. Kar se vse zalesketa. Kakšno dreves-ce! A to ni navadno božično dreves-ce. Takšnih dreves še ni videl. Kje je prav za prav? Vse se blešči, vse sijaje in povsod same lut-ke. Ali ne! Saj so to pravi dečki in deklice, le da so neznansko si-jajni. Vsi se vrtijo okrog njega, letajo, ga poljubljajo, prijemajo za roke in ga nosijo s seboj in tudi on leta z njimi. Kar zapazi, kako ga gleda mama. "Mama, mama! Ah, kako je tu krasno, mama!" kriči deček. "Kdo ste vi, dečki, kdo ste vi, deklice?" jih sprašuje, se smeje in jih polju-buje. "To je Kristusovo božično drevesce," mu odgovarjajo. "Kri-stus pripravi vsako leto drevesce za otroke, ki nimajo tam svoje-ga drevesa. In matere teh detet stoji tukaj ob strani in se jočejo. Vsaka spozna svojega dečka ali deklico in ti priletajo k njim, jih poljubljajo, jim brišejo solze s svojimi ročicami in jim pravijo, naj ne plakajo, zato ker je tu tako neznansko lepo."

Zjutraj so spodaj našli hlapci majhen trup dečka, ki se je bil zatekel na dvorišče in zmrazil za sklado drv; našli so tudi nje-govo mamo. Ta je bila umrla že pred njim; oba sta se sešla pri Gospodu Bogu v nebesih.

PROBLEM PRISELJENCA

Dobivanje reliefa ni ovira za naturalizacijo.

VPRAŠANJE: Ali je res, da inozemec, ki dobi javno podporo (relief) ne more postati ameriški državljan?

ODGOVOR: Ni res. Inozemci, ki so bili radi nezaposlenosti pri-siljeni sprejemati javno podporo ali so dobili pripomočno delo (re-lief job), morejo postati ameriški državljanji. Zadnje poletje je sicer neko federalno sodišče v Louisiani razsodilo v nasprot-nem smislu, ali ta odločba je bi-la razveljavljena, ko so razne organizacije, med njimi FLIS, prevzročile priziv proti tej od-ločbi.

Naturalizacija inozemskega mo-ža ameriške državljanca

VPRAŠANJE: Sem naturali-zirana ameriška državljanca. Pred tremi meseci poročila sem se z možem, ki je še vedno ino-

zemec. Ali mu bo ta poroka olaj-šala naturalizacijo?

ODGOVOR: Vaš inozemski so-prog more takoj vložiti prošnjo za ameriško državljanstvo, ako more dokazati, da je vsaj že tri leta v Združenih državah. Ni treba mu prvega papirja, ali drugače se mora podvreči običajnemu izpitu glede svoje spo-sobnosti za ameriško državljan-stvo.

Kdaj je Predsednik vstoličen?

VPRAŠANJE: Kdaj začne predsednik Roosevelt svojo dru-go predsedniško dobo? Kdaj se snide nov kongres?

ODGOVOR: Po 20. amend-mentu h Konstituciji, ki je bil ratificiran 1. 1933, predsednik Roosevelt bo vdruge zaprisežen dne 20. januarja. Prihodnji kon-gres pa se snide 3. januarja. Po-pred sta novi predsednik in kon-gres začena dne 4. marca.

Ne samo božične, marveč bržkone celoletne počitnice bodo imeli otroci v mnogih mestih Španije, kajti število šol je razpadlo. Tako kaže gornja slika razvaline v mestu Toledo, kjer je stalo prej mo-gočno šolsko poslopje.

KAJ SE SLIŠI PO SVETU?

JEZERO SMRTI

V Siciliji je 25 km daleč od kraja Kaltagirone v neki dolini majhno, črnozelenkasto jezero z imenom Minaja. Krog jezera je vse prazno in mrtvo. Na obrežju ni ne grmičja ne trave ne drev-ja. Ljudje mu pravijo — jezero smrti. Nihče — ne človek ne ži-val — se ne upa v bližino jezera in kdor se mu je kdaj približal, da ni jezerska voda strupena, marveč sta na dnu jezera dva studenca z ogljikovo kislino. Nad jezersko gladino je strupeni plin, ki umori vsakega, kdor vdihava. Velike napisne table svarijo tuj-ce, naj se ne približajo jezeru. — V davnih dobach so bili, jetniki obsojeni, da so morali izpiti ko-zarec vode tega jezera in čim so izpili vodo, so mrtvi omahnili na tla. Tak hud strup vsebuje to je-zero.

KJE JE ZRAK NAJBOLJ SUH

Ne v puščavi Sahara. Ondi je zra kelo vlažen, če vzamemo za merilo tisto suhoto, ki je v elek-trični žarnici. Tu je že vlaga, ki ima eno desetstotino, odveč. Če je pa v njej za 4 desetstotin-ke vlage, pa luč že čez nekaj ur ugasne. Če bi razdelili kapljico vode na 68.000 električnih žar-nic, ne bi nobena več gorela, če-prav bi prišlo tako neznansko malo (68 tisoč del) te kapljice v eno žarnico! Seveda je nemogo-če, da bi kako živo bitje — in najmanj človek — moglo živeti v taki suši.

PO KNJIGI JE NAŠEL UTRINEK

Profesor Schmidt iz Bonna je nekega dne bral neko novelo, v kateri je pisatelj opisoval med drugim čuden dogodek iz svojih mladih dni.

Bilo je v septembru 1907. v okolici Grabova na Poznanj-skem, ko se je vračal v mesečni domov. Hipoma je nerazločljiva prikazen zamenjala nebo, strašen zračni sunek je vrgel poznejšega novelista na tla in potem je vi-del, kako se je sredi gozda dvig-nil velik gršč in gorol.

Prof. Schmidt je bral o tej stvari s hladnim razumom znanstvenika, ni dolgo okleval, tem-več je odpotoval v kraj, kjer se je po pisateljevi trditvi to zgo-dilo. In ugotovil je, da je pisa-telj govoril resnico, kajti razkril je kakšnih 20 ton težak meteor. Učenjak ga ceni na okroglo 5 milijonov nemških mark.

BIVŠI KRALJ TRPI NA DOMOTOŽJU

Enzesfeld, Avstrija. — Bivši angleški kralj Edvard, ki pre-biva zdaj na tukajšnjem gra-du barona Rothschilda kot nje-gov gost in je znan kot wind-sorski vojvoda, se ne počuti srečnega. To so ugotovili čas-nikarji pretekli petek, ko jim je Edvard dovolil, da so vzeli njegovo najnovejšo sliko. Ob-raz mu je bil žalosten in vide-lo se je na njem, da mož trpi. Poleg tega pripovedujejo ose-be, s katerimi Edvard običuje, da mu je dolgčas po Angliji in bridko občuti domotožje ter z vnmom posluša po radio po-ročila iz Londona. Večkrat tudi telefonira tja, kakor se domneva, svoji materi. Ko je bil še waleški princ, je Edvard mnogo potoval, toda Anglija mu je bila vedno pri srcu in je zdaj razumljivo, da trpi, ko ve, da je najbrž ne bo več videl.

HITLERJEV ROJSTNI DOM — MUZEJ

Dunaj, Avstrija. — Hišo, v kateri se je rodil nemški dik-tator Hitler in v kateri je pre-živel otroška leta, je nje seda-nji lastnik, neki Jos. Pommer, preuredil v muzej. Okrajna vlada mu je dala tozadevno dovoljenje le pod pogojem, da dovoli obiske samo Nemcem in nobenim Avstrijcem. Na stoti-ne Nemcev prihaja zdaj gled-at to hišo, ki leži v Braunau ob Inni, Gornja Avstrija.

EIVŠI ZAKLADNIŠKI TAJ-NIK OROPAN

New York, N. Y. — Med tem, ko je bivši zakladniški tajnik, Ogden L. Mills, v noči med soboto in nedeljo spal v svojem domu blizu Woodbury, se je prikradel v stanovanje neki vlomilec ter mu pobral gotovine in zlatnine v vredno-sti nad \$500. Mills je ugotovil rop šele zjutraj.

BORBA ZA KONGRESNEGA NAČELNIKA

Washington, D. C. — Pred-sednik Roosevelt je v petek povdaril, da ne bo izvajal no-benega vpliva na to, koga ina

NAROČITE si svoj premog sedaj — Črni "gold lump" \$6.00; "Mine run" \$5.75; "Screening" \$4.75. — Grundy Mining Co., Chicago, Tel. Cedercree 1131.

SPITE TRDNO, VZIVAJTE VASO HRANO

TRINER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Mnogokrat odpravi neprebravnost in zaprtnico

NAROČITE SI PROSTI VZOREC — Triner's Bitter Wine Co. 544 S. Wells St., Chicago, Ill. Pošljite mi brezplačni vzorec. Ime Naslov

N a š g l a s

Kip Kristusa Kralja

P. Bernard

Pred kratkim sem zapisal: Ali je bil kip Kristusa Kralja obo-rožena trdnjava, da ga je bilo treba na tak način onečastiti in razstreliti?

Odgovor na to vprašanje je prišel iz nasprotnega tabora tak kakršen je pač moral priti od tam: Zakaj pa Bog sam ni pose-gel vmes in varoval svoje podo-be ...

Tako se vsaka lumparija faj-laže spravi z dnevnega reda. Vsak zločinec lahko reče: Zakaj mi je pa Bog pustil, da sem stor-il to in to? Ali ni dovolj mogo-čen, da bi mi bil zabranil? To-rej je on sam vsega kriv ...

Z brezverci se seveda ob takih besedah vsaka debata neha. Clo-vekova prosta volja in božja pri-zanesljivost sta dva preveč glo-boka pojma, da bi jima mogel materialist vsaj nekoliko pozor-nosti posvetiti, kaj šele, da bi ju skušal razumeti. Materialist je in ostane slep sprčo vsega količ-kaj duhovnega.

Zdi se nam pa, da tudi mi ka-toličani nismo preveč daleč od takega posvetnega mišljenja. Ne bom rekel — ob kaki taki novici kot je bila tista o streljanju na kip Kristusa Kralja se še koli-kor toliko zganemo in izrečemo gnus nad takim divjaškim po-čtetjem.

Toda — ali ni v našem varstvu vse nekaj večjega in vse bolj vzvišenega kot je lesen ali ka-menit kip Kristusa Kralja? Ali ni nam izročena v varstvo živi Kristus, resnični Kristus, skriv-nostno živeč v svoji Cerkvi, ki ni končno nič drugega kot skriv-nostno telo Kristusovo tukaj na zemlji?

Neizmerna surovost je tisto, če se kdo znaša nad samim sve-tim kipom in kaže ob njem črno sovraštvo do vsega, kar je v zve-zi z nadnaravno vero. Vendar je končno tak kip malenkostna reč v primeri z duhovnim telesom Kristusovim.

Od vseh strani divja satanski boj zoper Cerkev in vse, kar je njenega. Vsi mogoči tabori se dvigajo in hrume — po psalmi-stovih besedah — zoper Boga in njegovega Maziljenca.

Katoličani skušamo sicer po najboljših močeh biti kolikor mo-goče slepi napram vsemu temu, vendar bi morala biti več nego kurja slepota, če bi res ne hoteli videti. Vidimo že, seveda vidimo,

toda resnično pregledati celo stvar — za to smo prekomodni in preveč sami vase zaverovani. Preveč duševne lenobe tiči v naših žilah.

O, Bog vsega tega in takega ne bo dopustil, tako se tolažimo in se z mirnim srcem vračamo v svoje lepe sanje. O, naše ljudstvo je dobro in se ne bo tako strašno izpozabilo. Tisti, ki so trenutno v nasprotnem taboru, so pač tam iz raznih bolj zunanjih razlogov, zvodilo jih je tja morda politično kruhorstvo ali razočaranje s temi ali onimi vernimi krogi ali kaj drugega takega. Tega name-na pa nimajo v sredu, da bi šli res do skrajnosti ...

Tako se tolažimo in se nam zdi nujno potrebno, da držimo vse mogoče stike in zveze z na-sprotnim taborom in ga celo na-ravnost ali po ovinkih podpira-mo. Ne moremo in ne moremo se odločiti za popoln prelom z vsem, kar ni odločno za Kristusa.

V teoriji sprejemamo besedo Kristusovo, ki se glasi: "Kdor ni z menoj, je proti meni." V teo-riji, pravim. V praksi, to se pra-vi, v resničnem vsakdanjem živ-ljenju pa v dejanju kažemo, da se nam zdi ta Kristusova beseda pretirana in nadahnjena s fana-tizmom ... Tako smo, pa naj nam bo to odkritje ljubo ali ne.

In ker je naša kri v žilah pre-komodna in prelena, da bi šli sa-mi na kakšno resno delo, mora-mo hočeš nočeš, radi ali neradi opazovati dejstvo, da se bolj in bolj onečasta okoli nas živi kip Kristusov, njegova Cerkev. Mi se pa pohujšujemo in si mislimo: Kako da Bog vse to pripušča???

Kdaj je naš Bog rekel in oblju-bil, da bo samo on delal za nas, mi pa da lahko sanjamo in misli-mo iz dneva v dan zgolj na svojo komodnost? Živo telo Kristusovo na zemlji je Cerkev in to smo mi, verni katoličani.

Ako smo zaspani in zaljublje-ni v vsakovrstno lagodnost, je pač edino na mestu, da nas Bog na prav občutljiv način spravi k zavesti in spoznanju. Zato ni čudno, ako pusti streljati na svoje lastno skrivnostno telo, čigav udje smo mi. Ako bodo kro-glje le padale in padale, bo go-tovo katera zadela vsak zaspani ud, da se bo vsaj takrat zbudil in odprl oči, da bo videl, kaj se go-di, odprli ušesa, da bo slišal, ko-liko je ura bila ...

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

moral naš narod žrtvovati, da je prišel od nekoliko boljše eksistence. Ideja je torej jako dobra. Le naprej z njo, do uresničenja.

— Uganke "Kranjske Micike" iz Morgan, Pa., pa upam da bom jaz pra-vilno rešil, dasi ne poprej kot tako enkrat po božiču, ko bo več časa za preštudirati zavi-ta vprašanja. Res je sicer, da so uganke kratke, so pa zato bolj trde, kot tisti polič lešnikov, katerega je uganka-rica obljubila tistemu, ki bo uganke pravilno rešil. — Ve-sele in blagoslovljene božične praznike vsem Slovincem ši-rom nove in stare domovine ter srečno novo leto 1937.

Štefan Jenko

POPRAVEK

V naznanilu in zahvali za nekoinim Alojzijem Jurčić iz La Salle, Ill., priobčenim v tem listu z dne 17. decembra je bilo napačno označeno ime Mrs. Alezije Kalina. V za-hvali je stalo, da se zahvalju-jejo Mrs. Alojiski Koliva, kar ni prav. — Pom. ured.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

V NAJEM se oddajo na 1824 W. 22nd Pl., Chicago, štiri sobe. Blizu slo-venške cerkve in šole. Vprašajte Joseph Zupancich, na gor-njem naslovu.

VELIK BLAZNIKOV PRATIK

ZA LETO 1937

JE TUKAJ!

Kakor vsako leto, je tudi letos prav zani-mi-va. Krasijo jo lepe šte-vilne slike in druge zani-mivosti. Naročite jo ta-koj dokler zaloga ne poide, da ne bote pre-pozni. Stane s poštnino vred

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna
AMER. SLOVENEK
1849 W. Cermak Rd.
Chicago, Ill.

Peter Pavel Glavar

LANŠPREŠKI GOSPOD.

Zgodovinska povest
—
spisal
DR. IVAN PREGELJ.

"Da, da, Castiglioni je izgubil," je pri kimal komendator. A dobro mu je delo, ko mu je Glavar poljubil roko. Z željo, naj mu postrežejo, je bogoslovca izročil slugi.

"Kaj hoče pravzaprav od mene?" je pral komendator narejeno priprosto tajnika, ko je sluga odvedel Glavarja.

Tajnik mu je ponovil Glavarjevo prošnjo.

"Pa zakaj hoče to od mene? Ali nima drugih?"

Tedaj je tajnik dejal resno in hladno, dasi neskončno vladno: "Monsignore, jaz ne poznam tega človeka, a podoben Vam je kakor sin očetu."

Komendator je planil kljub svoji starosti in slabosti s stola in vzkliknil: "Ali je to res, ali je to res?"

"Monsignore, to je strašna resnica." je dejal mirno.

"To je grozno," si je pokrtil komendator lice. Nato je začel klicati kakor iz sebe: "To je nekako peklenko delo. Pri živem Bogu se kolnem, da sem nedolžen. Poznal sem njegovo mater, a dal sem jo iz hiše, ker je bila malovredna. Svinja je bila, svinja. Zavrgla se je. In to se je moralo nekako zarotiti proti meni. Haha! In jaz naj zdej presim za njeno pregrešno zalego, kakor da sem res kriv, haha. Signor maestro, iz hiše mora ta človek, pri tej priči mora iz hiše. Naj gre, odkoder je prišel, kaj meni mar!"

Tajnik je nemo poslušal komendatorjev izbruh in dejal nato mirno: "Nič ne bo dvomil o Vaši poštenosti, monsignore. Resnica je le, da je človek podoben Vam in Vašim."

"Mojim? katerim mojim? Samo enega svojih imam. Ali je temu podoben? Ciprijanu Antoniniju?"

Tajnik ni odgovoril.

Komendator je hotel biti sam in je odločil tajnika. Bil je razburjen do skrajnosti. Kakor blisk se mu je posvetilo v glavi in je govoril sam pri sebi: "Nesrečni Ciprijano. Kaj bi še dvomil, da tiči tudi za tem. Koliko je ta fant star? Petindvajset, štirindvajset let. Da, računimo. To je bilo leta sedemnajstoenoindvajsetega, ko so ga položili župniku na prag. To je bilo — o Ciprijano. Ti me boš spravil v grob s svojo lahkomišelnostjo, to je bilo prav tedaj, ko mi je Ciprijan tako zagonetno izginil iz Komende."

Začel je misliti o svojem sorodniku: "Zdej je vsaj boljši, odkar sem ga oženil. A to bi pomenilo družinsko žalost, če bi se zvedelo, da ima davno in daleč sina. Ne! Vsiljivca je treba koj odpraviti. Pa prošnjani zani? Bi baš dala podlago ugrabitjem in govoricam, ki ne bodo izostale. Naj ga posveti, kdor hoče, jaz se ne potegnem zanj."

In vendar se je oglašil še drug glas v komendatorju in je govoril: "Ubog človek je, kaj pa je on sam kriv svojih nepravil in da je nadležen? Duhovnik biti je njegova volja in sreča. Ti bi mu jo lahko dal, a se bojiš za ugled svoje rodbine, za hišni mir v družini onega, ki mu je bil brezvesten oče. Ali je to krščansko? Ali ni to greh? Ali ni dolžnost tvoja, da popraviš krivico svojih ljudi?"

Prišel se je za glavo in ni vedel, kaj bi

storil. Dvignil je oči in je videl razpelo na steni in je razširil roke k njemu.

"Svetuj mi, kaj naj naredim?"

A že je zbegala njegove oči dolga vrsta slik, samih odličnih prednikov iz hiše Testaferratievih. In prav njemu nasproti je visela slika njegovega stričnika Ciprijana. In poleg je bila slika lepe ženske z otrokom v naročju: Ciprijanove žene s hčerko. Komendator je planil odločno kvišku in viknil proti onim slikam: "Glejte, kako Vas ljubim. Trpim, grešil bom morda zaradi vas, a kaj hočem."

Potem se je nekako umiril. Našel je bil v sebi načrt, srednjo pot, kako bi se izvil iz čudne zadrege na najlažji način. Pozvonil je in dal poklicati Glavarja.

Tega je bil odvedel sluga in mu odkazal sobo. Potem mu je prinesel okrepčilo. Ko je mladi jedel, je sluga po domače prisedel in ga začel z nekakim pokroviteljskim nasmehom izpraševati odkod in čemu.

"Kaj slišim," je vzkliknil, ko je čul, da je Glavar Kranjec, "dva Kranjca v Asconu." Stegnil je roko in dejal veselo: "To je pa veselje. Kranjec, hoho, kakor jaz. Jaz sem Bernard, Polajnarjev Bernard iz Bernika, če veste, kje je to. Pa kaj bi ne vedeli. Lejte, lejte! Kdo bi si mislil. Kaj, tisti Jerasov najdenec ste? O, pri moji veri, — če to niso čudeži! Seveda, seveda, zdaj razumem vse. Visoka žlahta, hehe! Le veselo, fant!" je začel tikati Glavarja. "Noben papir je ne izbriše te žlahte, saj ti je pisana v lice. In komendator je bogat; le nič se ne vda. Ima stričnika, pravo zelišče je to. Vse mesto je polno govoric o njem, le stric noče nič slišati in je ves zaljubljen vanj. Pa ne da bi zabavljaj. Kaj meni to mar? Vesel sem pa le, da imam človeka, ki me po kranjsko razume."

Tako se je razgreval komendatorjev sluga in ni niti slutil, kako preseda Glavarju, ki ga je razumel in začel bledeti, čim jasneje mu je bilo, kaj misli sluga. Ko pa mu je postalo popolnoma jasno, je planil hipoma kvišku in rekel: "Torej mislite, da sem tak in sem zato prišel, da bi zase kaj izsiljeval iz gospoda Petra Jakobha?"

"I, kako pa?" je pral Bernard. "Vsi smo ljudje."

Glavar je pograbil mrzlično svoj klobuk: "Z Bogom!"

"Ali si znorel, fant?" se je začudil Bernard.

"Recite gospodu," je drhtelo krčevito iz Glavarjevih ust, "da sem šel. Naj ne zameri, jaz nisem slutil, kaj in kako bodo tukaj mislili. Z Bogom!"

Sluga ga je hotel s silo pridržati. Toda mladi se ga je otrešal in planil skozi vrata ter se zadel v človeka, ki je hotel vstopiti. Bil je komendatorjev tajnik in je dejal mirno:

"Gospod, monsignore Peter Jakob želi govoriti z Vami."

"Jaz grem odtod!" je rekel Glavar odločno.

"Pojdite, ko Vas monsignore odpusti," je odvrnil tajnik. Sluga Bernard pa je bil medtem že planil mimo njiju k vratarnju in mu naročil, naj ne odpira mlademu človeku ...

(Dalje prih.)

ZDRAVSTVO.

NEKAJ O KAŠLJU

Gotovo ti je znano, kaj je kašelj. Ne več pa podrobnosti glede njega: kako se sproži, kako odigra; kaj telo s kašljanjem hoče. Kdaj je kašelj koristen in potreben, kdaj odveč, škodljiv?

Kašelj nastane takole: V grlu ali prsnem košu nas nekaj podraži, pošegeta (podraženi so ondodni živci): ta šepet pa sproži po živčevju sledeče pojave: prsni koš (pljuča v njem) potegne najprej sapo vase, nato se grlo (glasilke v njem) zapro, prepona (to je mišična plošča med košem in trebuhom) se skrči in butne navzgor pljuča, hkrati se ves prsni koš naglo zoži, glasilke se znova odpro in v naglih, zaporednih sunkih udarja sapo iz pljuč ven skozi usta. Pri tem nastane za kašelj značilni zvok. S temi zračnimi vali prilite venkaj večji ali manjši drobci sluzi, gnoj, itd. iz dihal (grla, sapnika, dihalnih cevčic v pljučih). Včasih se nam pri kašlju ali pijanju kaj "zaleti" skozi grlo, kakor pravimo. To pomeni, da se delci jedi ali prašice zašli mesto v požiralnik v grlo in nižje doli v sapnik, kar bi s sproži sunkovito kašelj ki vže tuje telo iz dihal ven. Kašelj je torej koristen delo našega telesa: odstranja nepotrebne praeis iz sopil (Kihanje je pod bno delo, a zračni sunek gre tu skozi nos, ki ga pri tem čisti).

Kašelj je koristen, dokler služi: ta namen in s tem učinkom. Sedaj bomo tudi vedeli, kdaj je kašelj nepotreben in škodljiv: kadar s kašljanjem ninaamo kaj odstraniti kude, je kašelj suh, prazen. Moker kašelj (z izmečkom) je pa potreben, toda dobro je, da kašljamo prav na lahko, brez sile, brez muke za srce in dihanje. Če je kašelj količkan težji, ga zadržujemo; z vajo se naučimo zamoriti 50 odstotkov kašlja.

Suh kašelj načelno pomirjamo, ker takšen brez potrebe telo vznemirja, ovira dihanje, muči srce. Lažje kašlje (n. pr. pri lahkem prehladu in kataru žrela in grla) skušamo pomiriti ali omiliti z domačimi sredstvi: toplimi čaji, ogretjem telesa sploh (počuti morda s toplimi vlažnimi ovitki okoli vratu ali koša, ako je prehlad zašel vanj), lizanjem pralnih bonbonov. Pri kašljanju radi nabiranja močno lepljive sluzi ali gnojne sluzi v dihalih skušamo trdo sluz omehčati z raznimi prsnimi čaji, gorkoto, ovitki okoli prs ležanje. Pri povišani toplini je umestno

ležanje. Pri kašljanju z obilnim zlasti gnojnim izmečkom gledamo na to, da izkašljujemo na lahko, brez sile; pogosten kašelj tu zadržujemo. Da spanje ni preveč moteno, lahko zvečer vzamemo sredstvo za pomirjenje kašlja.

Pomni tale navodila: Nikdar ne kašljaj prosto v zrak, temveč v robec, a glavo pri tem zaokreni vstran, če so zraven tebe drugi ljudje. Pljuvaj pa v pljuvalnik z razkužilom, če si doma ali v javnem prostoru; če ni pljuvalnika, upotrebi v ta namen žepni robec. Kužno bolni, zlasti jetični, naj nikdar, tudi izven doma, na prostem ne pljujejo na tla, temveč v pljuvalnik, žepni pljuvalnik v skrajnem primeru v žepni robec: okuženo perilo je treba varno shranjevati in pri pranju prekuhati. Ljudje naj se bližajo kašljajočemu kužno bolnemu le na dva metra razdalje (vzven strežne osebe in zdravnik).

Kašelj sam po sebi še ne pomeni resne bolezni. Kašljamo namreč tudi pri povojnem zdravju, če kaj moti sluznico, ki pokriva notranjost dihal od grla navzdol. Majhen prehlad v grlu ali sapnik nas včasih močno draži h kašlju, a pri tem navadno ni posebne nevarnosti za zdravje. Seveda kadar sumimo resnejšo bolezen, naj natančno pregled telesa presodi zdravstveno stanje.

Veliko je število bolezni, neznatnih do prav hudih, ki dražijo živce za kašelj, a ta ti sam še ne pove, kako in koliko si bolan.

Ne vdajaj se malodušnosti, če te kašelj že dalje časa muči, pa tudi ne zanemari se, zlasti dokler ne veš, kako je s teboj.

Gorelo je

V Grdini v Halozah je pri posestniku Jožetu Vliču nastal požar v vinski kleti, ki je uničil celo poslopje z gospodarskim orodjem vred. da znaša škoda nad 15.000 Din. — V baraki ruške tvornice za dušik v Rušah je požar upepelil barako, kjer je imel mizarski mojster Franc Jarc spravljeno razno orodje, pri tem je zgorelo tudi 23 kokoši. — V Stanjem Logu pri Pragerskem je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Andreja Perhata, ki trpi nad 55.000 dinarjev škoda.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Zapisano.

Ko še ni bilo pisanja in knjig, kakor dandanes, so ljudje držali in morali držati na besedo. Ta je rekel tako, oni tako. Pozneje se je marsikaj tudi tega zapisalo, in "ustno izročilo" je zadobilo velik pomen in igra zelo veliko vlogo. Danes držimo več na to, kar najdemo zapisanega, in pri kontroverzah se sklicujemo na tega in onega pisatelja. Beseda ali pisanje. Ali ima to na objektivno resnico kak vpliv? Ima in nima. Malo čudna trditve, pa je le resnica, ker med pritrdilom in zanikanjem je še zelo široko polje. Bilj so prav resni ljudje, in niti danes jih ne manjka, ki so rekli (beseda) ali pisali, da je vse, prav ves svet, le neka prikazen. To je nauk fenomenalizma. Ako je svet realnost, resnično obstaja, je vsaka trditev fenomenalizma zgrešena, in naj bi prav vsi ljudje postali fenomenalisti. Če svet ni le neka prikazen, temveč resnična realnost, res obstaja, potem je vsaka nasprotna trditev (femenomenalizma) brez vpliva, ne izpremeni te realnosti. In enako narobe, ako bi svet res bil prikazen, in bi se realisti še tako trudili pri nasprotni trditvi. Beseda, pisanje ima vpliv na resnico le toliko in tedaj ako se pisanje z objektivno resnico tudi strinja, jo zadene. Odtod zgorajšnja trditve, da ma beseda, pisanje vpliv in ga nima.

Poglejmo na vrlo aktiven slučaj. Tabora sta bila od nekda le dva pri vseh oblikah na polju duševnih borb. Prej paganizem in katoliška cerkev, zdaj komunizem in ista katoliška cerkev, vse drugo spada v enega ali drugega teh dveh taborov. Borba je tudi med nami, ne more biti drugače, oblika je morda bolj pristna domača, gre pa za ta dva tabora.

G. Molek se pri zadnjih kontroverzah ne more dosti zgražati nad katoliško cerkvijo in njeno inkvizicijo, in govori o milijonih, katere je ta cerkev pobila. V šte. 231. Prosve te trdi n. pr.: "Jaz vam pa lahko naštejem na stotine imen papežev, kardinalov, nadškofov, škofov in redovniških inkvizitorjev, ki so huj-

(Konez prihodnjic)

Odklikovan

Predsednik čehoslovaške republike Dr. Beneš je odklikoval dr. Frida Pogačnika, atašeja pri jugoslovanskem poslanstvu v Pragi z redom belega orla V. stopinje.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Staro domovino v slikah

dobite v knjigi

'NAŠI KRAJI'

Vsebuje zbirko 87 krasnih fotografij v ba-krotisku na finem papirju.

KNJIGA STANE

\$1.00

Slike so iz vseh delov stare domovine. Posebno Gorenjska je dobro zastopana s svojimi znamenitimi kraji. Za njo Dolenjska in Štajerska.

Naročite si to knjigo takoj. Naročilo pošljite s potrebnim zneskom na:

Knjigarna "Amerikanski Slovenec"

1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Vsakemu SLOVENCU in SLOVENKI priporočamo, da si nabavi MR. IVANA ZUPANA Poezije

Iz življenja za življenje

Stanejo samo \$1.00

Mr. Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ, je priznan pesnik. Njegove pesmi so mehkega domačega sloga, iz katerih govori življenje slovenskega naseljenca v Ameriki. Pošljite naročilo za to knjigo na:

Knjigarna "AMER. SLOVENEK" 1849 W. Cermak Road, CHICAGO, ILL.

Družinska PRATIKA

ZA LETO 1937 JE DOSPELA.

Letošnja Družinska Pratika je bolj zanimiva kot kdaj prej. Prevz. knezof ljubljanski Dr. G. Rožman ima v njej krasen članek o ameriških Slovencih. Ima posebno polo slik in mnogo drugih zanimivosti. Stane s poštnino

25 centov

Naroča se od:

Knjigarna AMER. SLOVENEK 1849 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

Jacob Gerend Furniture Co.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

704-706 North 8th Street, Sheboygan, Wis. Telefon: 85 — Res. 4080-W

TISKOVINE

vse vrste za društva, organizacije in posameznike izdeluje točno in lično naša tiskarna. — Prestavljamo iz slovenščine na angleško in obratno. Cene zmerne.

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST CERMAK ROAD, CHICAGO, ILLINOIS